

LBRIS

We know

books

ELSA DORVAL TOFAN

Afacerile merg bine

poezii

Prefață de Ada Stuparu

Cuprins

Răsturnarea paradigmei negării și a indiferenței. Un pariu reușit (prefață de Ada Stuparu)	5
Accente în unghiul mort.....	17
Actrița imigrantă.....	17
Accidental	19
Afacerile merg bine.....	20
Aici, acum	22
Album cu gânduri	23
Amendă pe dezamăgire.....	24
Animal de casă (vorbitor)	25
Arhitecta.....	26
Aspiratorul de sentimente (și de gânduri).....	27
Autodeterminare	28
Bunele intenții.....	29
Căsuța lui D(i)mitri.....	29
Ce mai faci?	31
Cerneluri înșelătoare.....	32
Certitudine	33
Cheia franceză.....	34
Cine l-a cunoscut pe Gopo.....	35
Circumstanță atenuantă.....	36
Clio și Tau.....	37
Copiii de la metrou.....	37
Despre asigurări	39
Dezlegare	39

Dimineața devreme. Cu Jorie.....	41
EDT (o plângere civilă)	41
Ești	42
Exist începând de mâine	44
Exploratorul	45
Felicitările între ele	46
Fiul Omului s-a făcut mare (Magritte II)	47
Galvanoterapie	47
Gândul e <i>liber</i>	48
(Griji recuperate).....	49
(Griji cronicizate).....	49
(Griji anatomice).....	49
(Griji geometrice).....	50
(Griji nementionate).....	50
(Griji permeabile).....	51
(Griji răbdătoare)	51
(Griji transportatoare)	52
(Griji precipitate)	52
(Griji îngrijite).....	53
(Griji Terestre).....	54
Grupe și perioade (din nou despre Dimitri)	54
Între epifize	56
Între noi (unu, doi, unu doi, probă de microfon).....	57
Liber la bridge (atac în tarele mortului)	58
Lista (de făcut).....	59
Marriott Hotel	60
Marea Moartă.....	62
Modificat. Genetic	63
Nu mai sunt la fel.....	64

Nu (felinele au recuperat litera Z).....	65
Pânză. Freatică.....	66
Paris-Dakar.....	66
Partea tangibilă.....	67
Pe deal (despre perioada post-post industrială).....	68
Perioada post-post industrială (în sfârșit, pace...).....	69
Radium și radon.....	70
Reducționism transformator.....	71
Revolta (recent, cotate la bursă).....	72
Scor de disponibilitate (chestionar).....	72
Ședință de spiritism (ș înainte de s, ca experiment)..	73
Secrete.....	74
Supraviețuirea.....	76
Tanzanit (despre Crăciunul din 2021).....	77
Telegraf simplu.....	81
Ticăloșita Babă (din nou despre Baba Vanga).....	82
Ținută festivă.....	83
Tracy. Tracy Chapman.....	84
Unele amintiri (I).....	86
Unele amintiri (II).....	87
Unele amintiri (III).....	87
Vineri, zi scurtă.....	88
Vocalize dispersate.....	89
Variabila din trafic.....	90
Terminus (singura abatere de la <i>ordine</i>).....	91
Referințe.....	93

după cercetări longitudinale, concluzia ar fi: ceea ce urmează începe de la sfârșit, accentele se prezintă inversate, cel grav devine ascuțit interesul global este în mărime absolută egal cu indiferența colectivă, dar se constată că distanța față de unghiul mort s-a mărit atât de mult încât impactul s-a convertit în nerăbdare. odată ivit momentul, ipocritul ia atitudine, încetinește ritmul, ar vrea să aibă acces la comutatorul care oprește *butonul* roșu, din păcate nu știe cum să cânte vulpii, mai exact, nu poate...

Actrița imigrantă

când am plecat de acasă (trebuia făcut ceva), am plecat ca să mă pierd și, poate, să mă amestec cu alte strigăte, cu alți răniți, *trebuie să faci și tu ceva*, îmi spunea mama, supărată foarte, că din Franța nu mi-am adus televizor în culori, convinsă în seara când mi-am luat rămas bun, că este un joc de teatru (o interpretare posibilă, actriță aș fi vrut să devin).

a doua zi m-a sunat, la fel de convinsă că o să răspund, avea să-mi dea o listă cu obligații, să fac cumpărături, să-i țin de urât, să stăm la o cafea, ea să fumeze (eu mă lăsasem de un timp), dar telefonul meu se decupla automat, erau prea multe încercări fără răspuns. mama a înțeles tardiv că relația noastră hărțuită prin proximitate pur și simplu nu mai exista...

deodată totul devenise calm, ea își făcuse datoria, eu, oricât de departe, urma să mă achit de obligații, să fim chit. am ajuns la destinație pe un plafon de nori la fel de gri ca și noul pământ (locuința, trei și jumătate o cameră se închidea cu ușa) l-am iubit imediat, era nevoie de un reper, ce *împlinire* să dai o viață pe un penthouse, la etajul șapte, un loc de gătit, o baie,

o terasă din lemn, loc secret de întâlniri pe seară ale pisicilor din vecini (se plimbă pe acoperișuri și se cred găște) contemplând un soare vișiniu. timpul s-a trecut între noutate și frică, acceptare și fugă, între cea care fusesem și cea care deveneam, purtam doliu discret, brățară neagră, dar nu înțelegea nimeni că plecarea nu a fost pentru bani, doream un nou început

capabil să întârzie stingerea (o imagine poetică aderă la idee) nu știu ce să spun, degeaba a fost, bine a fost, dar știu că am putut să urc pe scenă, să joc rolul de supraviețuitoare, să fiu *madame tout-le-monde*,

să nu-mi fie greu sau rușine să port un tricou rupt în centrul orașului. aș fi vrut să spun, uite, mamă, sunt actriță împlinită. o spun pentru mine, deasupra, nimic nu mai este și nici dedesubt. experiențele, aventuri ofilite devreme, păstrează-n rădăcină vlaga, să stai, să te întorci, să aștepți să se propage unda acustică sau

iei urma... ecoului. ar fi timpul să tragi cortina, respiră normal, pune costumul departe, pregătește ultima replică. actrițo, a venit timpul să-ți întâlnești publicul, iată, se micșorează lumina, începe spectacolul, *profită!*

accidental, te-am văzut în vitrina bijutierului orb.

(în cartier se spune că și-a pierdut vederea în Kargil) cel care face podoabe ciudate, cercei din aur în formă de mici foarfeci, broșe argintate în formă de pense și coliere din platină aducând a freze. eram în starea de atenție distributivă. tocmai ieșită din schimb, mână în mână cu spitalul, pe care îl iau cu mine la cumpărături, la plimbare, la film și acasă, tu erai braț la braț cu o tânără femeie. tânără! posibil, preocupat, să faci față diferențelor (eu cred că ajunși aici ele nu mai există). apoi, pe stradă, au apărut tanchetele și soldați, un antrenament obișnuit la ora aceea. te-am pierdut din vizualul periferic, spitalul m-a invitat în parc, o tehnică de consolare, desigur, am acceptat, acolo, te-am regăsit pe-o bancă, singur, cu tine de vorbă despre speranță, lumină, roboți, viață, ți-am atins genunchiul, te-am întrebat dacă pot să mă așez

lângă tine (o politețe anacronică), te-ai luminat, ți-am citit din cărțile tale, m-ai întrebat distrat, dar cine este autorul? spitalul ne-a unit încă o dată, ești locatarul lui de ceva timp, în raza vederii mele de aproape, nu știi

cine sunt. ajunși aici, nu mai are nicio importanță...

afacerile sunt afaceri
traficul este blocat
radiația solară mare
apa prezintă contaminanți
planificări de vacanțe

ca și cum

cumpărături
ieșiri la restaurante
trafic din ce în ce mai intens
zboruri la capacitate
armele trag
afacerile merg
petrolul se tranzacționează
și gazele
se asigură locuri de muncă

ca și cum

se caută diplome
nu se caută cunoștințe
(se ignoră tot ceea ce
este bazat pe rigoare)
din cultura generală
se știe
cum se face un ceai
la cât fierbe apa...
nu este important
realitățile unor oameni

par altora filme
cu bandiți, criminali, hoți,
vandali, monștri, cu foamete
și sânge
groaza este modul care place

afacerile merg bine.
afacerile merg bine.

copiii se cred oameni mari
oamenii mari gândesc precum copiii
totul este suficient de accelerat

ca și cum

armele trag, unii oameni dispar
acum
alții dispar cu timpul care, se pare,
nu există
decât în formă de bandă comprimată,
program virusat funcționând în buclă
un *artefact*
soarele transformă crema protectoare
în spumă acidă
aerul încins fumegă
afacerile merg mai bine ca oricând

ca și cum...

în sfârșit,

activitățile cotidiene trecute prin clor, ferestrele, deschise, așezată confortabil în fotoliul observației,

număr treptele Scării lui Jacob, cât timp a rămas până când voi fi trecută, *sans aucune doute*, de partea nevăzută a înțelegerilor și a interpretărilor coerente, în

cutia de rezonanță a sunetelor estompate de curentul ascendent. aș putea să calculez progresia detașată de percepției, eliberând gleznelor prinse în chingă de fier (la momentul oportun) încercarea de a surprinde pe fața acestei lumi, oglinda întoarsă a celei de dincolo.

oarbă nu sunt.

scării îi lipsesc primele trepte, înainte să urc ar trebui să zbor, să mă desprind primind *acolo*, pe *atunci*, eu, teriana îngrozită de propria panfobie, fixată în chingi, la sol, incapabilă de interconectare, părăsită de Păzitor

dezorientată. neobișnuit de singură...

Album cu gânduri

poemul meu?!

nu este poemul meu. citit într-o pauză de masă devine coproprietatea comensalilor. obligații, drepturi, dizidență colectivă, construcția unui pod suspendat, flexibil în vremuri de puternice vânturi, opunând rezistență, divizat în alte și alte poeme, citite chiar pe codul bară, în metrou, pe o bancă, în parc, pe o plajă,

un sistem paradoxal, geometrie infinită, atributele de luat, predicatele de lăsat, aspirat, împărțit între cei care știu să-l savureze, poemul circulă în toate stările,

folosindu-se de traseul logic cardio-pulmonar între circulația mare și circulația mică, transformat până coeziunea între molecule devine omogenă. blestemat, prețuit, rățăcit, imaginea în alb și negru a acestui poem rămâne în albumul gândurilor, în timp ce, hoinar, originalul, expresia libertății, se deplasează

cu forța apei în natură